

„...ha még az is célunk, hogy a szélsőségmentesség ne jelentsen sem megalkuvó, sem önfeladó magatartást a teológia és a tudományok kapcsolatában. Témaválasztásom többek között ezért esett Tillich teológiájának vizsgálatára.”

Beszélgetés dr. Kodácsy-Simon Eszterrel ► 5. oldal

„A templomépítés folyamatában persze elsősorban nem a polgármester, hanem a hívő ember szeretete és hite nyilvánul meg.”

A Kárpát-haza temploma ► 9. oldal

„Úgy tervezték, mielőtt földet ér Nairobi-ban, és megismeri a kinti körülményeket, jelentkezik. Néhány nap múlva jött a hír: Zsófi kirabolták...”

Nairobi-ban gyorsan sötétedik ► 11. oldal

Lutheránus versengés ► 6. oldal
Reményik Sándor Budapesten ► 7. oldal
Irsai mustármagok ► 7. oldal
Másoktól függni ► 11. oldal
Hajnali hála ► 11. oldal
Az EPOT „kulisszatitkaiból” ► 13. oldal

Átölel minket jószágod, Teremtőnk

A hét nap csodája

Ünnepeljük együtt
a teremtés hetét
2009. szeptember 27.
és október 4. között!

Teremtésünnepi istentisztelet élő közvetítése (m1) a zuglói evangélikus templomból (1147 Budapest, Lócsei út 32.) szeptember 27-én 11 órakor: Igét hirdet Gáncs Péter és Szabóné Mátrai Marianna, a Déli Egyházkerület püspöke és püspökhelyettese.

Tanévnyitó az Evangélikus Hittudományi Egyetemen

Ünnepi istentisztelettel kezdődött meg a 2009/2010-es tanév az Evangélikus Hittudományi Egyetemen (EHE).

A sportéletből vett hasonlattal fejezte ki örömét Gáncs Péter, a Déli Evangélikus Egyházkerület püspöke, az idei tanévben az EHE-ért felelős püspök, hogy idén övé a „kezdődő joga”. A samáriai asszony történetén keresztül

hirdette, hogy számunkra ott van a kiindulási pont, a kezdőkör, ahol Jézus van – őt pedig általában nem a centrumban, hanem valahol a periférián találjuk, például a falutól távoli kútnál beszélgetve. Rámutatott, hogy ez a dialógus folytatódik utána Jézus és a tanítványok között, akik csodálkoznak, milyen eledele van azon a mesterüknek. „Jézus ezt

mondta nekik: »Az én eledelem az, hogy teljesítem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját.«” (Jn 4,34)

Valamit Jézus tud, amit a tanítványok még nem – erről szól a tanév is. Keressük, mit akar velünk Isten, hol a mi helyünk ennek az akaratnak a megvalósulásában.

► Folytatás a 3. oldalon

Október a reformáció hónapja

Az Október a reformáció hónapja című, az idén is ígéretesen gazdag rendezvénysorozat október 1-jén 14 órakor ünnepélyes megnyitóval veszi kezdetét a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) székházának kápolnájában (1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3).

A megnyitó áhítaton D. Szabik Imre nyugalmazott evangélikus püspök, a MEÖT elnöke hirdeti Isten ígését. A liturgiában a református, az evangélikus, a baptista és a metodista egyház püspökei, vezető lelképásztorai szolgálnak.

A kulturális programot a Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégium ének-kara, valamint a Deák Téri Evangélikus Gimnázium szavaló diákjai adják. Egyebek mellett népdalcsokor és Bach-zenemű, valamint Áprily Lajos két verse hangzik el Kálvin János és Ady Endre évfordulója kapcsán, a róluk való megemlékezés jegyében.

A főtémához – biztonság-bizalom-bizonyosság – bevezetőt mond Varga György baptista lelkész. A biztonságáról Szemerényi Réka biztonságpolitikus, a bizalomról Király Júlia közgazdász, a bizonyosságról pedig Szűcs Ferenc teológus tart bevezető előadást, amelyet fórum követ.

Az ünnepség az ökumenikus tanács székházának falán elhelyezett emléktábla megkoszorúzásával ér véget.

■ B. Z.

Gyülekezet és teológia 2009

Felhívás egy pillanatnyi imádságra

■ SZABÓ LAJOS

Vannak olyan pillanatok, még egy megszokott folyamat során és ismerős rutin közepete is, amikor érdemes egy kis időre megállni. A mindennapi feladatvégzésünk legfőbb mozgatója általában a helytállás, a kötelességteljesítés vagy a megfelelő minőség elérése. Hogy minden rendben legyen. A dolgok pedig mennek a maguk megszokott menetrendje szerint.

A 2009. év első szeptemberi napjai nem ilyenek. Különleges pillanatot élünk át az evangélikus lelkészképzés történetében. Tizenhat hatodéves hallgató kezdte meg a gyakorlati évét az egyetem és a gyülekezetek közös munkájában.

Nem kis szám ez ahhoz mérten, hogy ma háromszáz körül van a szolgálatot végző lelkészek száma egyházunkban. Még akkor is nagy szám, ha számításba vesszük, hogy két hallgató az erdélyi evangélikus egyházból, egy pedig a metodista egyházból érkezett.

Külön is örülünk a Kolozsvárról érkezett két hallgatónak, akik a gyakorlati év elméleti, konzultációs részét velünk együtt végzik, a gyakorlatot pedig a kolozsvári evangélikus gyülekezetben. A metodista teológushallgatók részvétele az EHE képzésében pedig már évek óta tartó és kölcsönösen sok áldást jelentő találkozás.

Ezek mögött a számok mögött meg kell találnunk sokak imádságának és hűségének szolgálatainak a gyümölcsét. Hiszen egyáltalán nem egyszerű döntés ma a lelkesi pályát választani.

Könnyű gyors és bölcs kijelentéseket tenni arról, hogy milyenek a mai lelkészek, és milyen negatív tapasztalatok érnek bennünket egy-egy lelkesi botlás közvetlen környezetében. Ezek kétségtelenül fájdalmas események. De nem jogosítanak fel senkit arra, hogy általánosító ítéleteket fogalmazzanak meg e hivatás mai hordozóiról.

Egyet nem szabad elfelejtenünk: a lelkeszé válás – vagy kifejezőbb szóval: a lelkeszé érés – hosszú és bonyolult folyamat. Nem egyenlő egy diploma megszerzésével. Még egy magával ragadó ordinációs istentiszteleti ünnep is csak állomás egy úton. Sok beszélgetés és töprengés, elindulás és meg-

torpanás, lelkesedés és kiábrándulás, siker és kudarc átélése vezet az érettség felé. Más szóval próbára teszik az amúgy nehezen mérhető pályaalakalmasságot. A kezdő években különösen is keményen.

Az sem csupán az előadásokon, szemináriumokon vagy tantermekben dől el, hogy ki milyen igehirdetővé válik. Az igehirdetési képesség fejlesztésének is része a közösség. A nem unalmas igehirdetés ott születik, ahol aktív, őszinte és izgalmas hitbéli közösségként élnek igehallgatók és igehirdetők egymás mellett a gyülekezetekben.

Vállalni kell azt a szót, amit sokszor kerülgetünk: igazi hitélményre van szüksége annak, aki mások elé áll és prédikál. Ehhez pedig a jelenleginél kevésbé adminisztratív és bürokratikus, viszont sokkal mélyebben spirituális atmoszférára van szükség az egyházban.

A megújulás ott kezdődik el, ahol érdekes, értelmes és őszinte gyülekezeti élet tapasztalható. A gyülekezeti közösségnek is nagy a felelőssége a lelkesi életpályát illetően. A tanulási folyamat kölcsönös. A motivációs kapcsolatnak két oldala van. A minőségváltozást mindkét oldal befolyásolja.

A hatodévesek többször ülnek majd a templompadba igehallgatóként, alkalmanként pedig kipróbálják a szószék magasságát is. Fontos kérdés, hogy mit hallanak és látnak a gyülekezetben. Izgalmas lépések az első ilyen helyzetben elmondott igehirdetések is. De jó lenne, ha sok erő és tudás, őszinteség és bátorság kerülhetne a most indulók tarsolyába ebben a tanévben! Milyen magas szintű oktatást jelentene, ha egy-egy igehallgató visszajelzése újabb és újabb célokat adna számukra ebben az évben!

Akik ma ezt a hivatást választják, azok nagyon fiatalon szembetalálkoznak az egyre több területen megmutató gyülekezeti átalakulások feszültségével is. A lelkesi pályával kapcsolatos végletes elvárásokkal is gyorsan szembesülnek. Oldjanak meg évtizedek óta meg nem oldott problémákat. Találjanak meg már régóta hiányzó hangszínt és gyorsan eredményt mutató gyülekezetvezetési módot. A prédikációik színvonalára is emelkedjen ki az igehirdetések

átlagából, tartalmi megalapozottságukat tekintve is – vagyis a hatodévesek emelkedjenek ki mindabból, ami eddig körülvette őket. Az előadásmód és a liturgikus magatartás is hibátlan legyen.

A gyakorlaton lévő hatodéves lelkészjelölt legfőképpen tapasztalatokat gyűjt és tájékozódik a választott hivatás mai helyzetéről. Beleéli magát abba, hogy egy-két év múlva hogyan is végzi majd a szolgálatait. Szinte lefényképezi a gyülekezeti életet maga körül, és elraktározza a jövőre. Hálásak lehetünk azért, hogy sok gyülekezetben van nagyon sok értékes útravaló a számukra.

Vállalni kell azt a szót, amit sokszor kerülgetünk: igazi hitélményre van szüksége annak, aki mások elé áll és prédikál.

Végül szólnunk kell azokról a lelkészekről, akik mentori szolgálatot vállaltak. Hihetetlenül sokat segítenek ezzel a jövő lelkészeinek gyakorlati felkészítésében. Idősebbek és fiatalabbak egyaránt vannak közöttük. A közös felkészülés első alkalmai elárulták: hittel, kedvvel és odaadással vállalták ezt a munkát. Egy tanév szakmai beszélgetései, igehirdetésre való közös felkészülések, a kazuális alkalmak együttes átélése, és mindezekben túl a bonyolult építési vagy gyülekezetvezetési krízisszituációk egyaránt érlelik a jövő lelkészeit.

Egyetemünkön immár nyolc éve folyik a hatodéves képzés. Most már olyan mentorunk is van, aki maga is volt hatodéves. Amikor a teológiai tanévnyitón a hatodéves lelkészjelöltek és mentorok igével és áldással elindulnak, akkor ne maradjunk le mögülnük mi sem. Gyülekezetek és az egyetem álljanak együtt körülöttük, hogy a felkészülés sikeres és hitben megerősítő lehessen.

Nagy létszámú a csoport, de megtehetjük azt, amit több evangélikus gyülekezeti tag rendszeresen megtesz: ha a jövő lelkészeinek névsorát olvassa, akkor imádságba is foglal egyet-kettőt közülük. A tizenhat sem olyan nagy szám, hogy ne mondhatnánk el mindegyikükért egy imát. Hát-ha közülük kerül ki gyülekezetünk jövőbeli lelkésze.

Tanévnyitó az Evangélikus Hittudományi Egyetemen

► Folytatás az 1. oldalról

Az istentisztelet keretében került sor az új egyetemi lelkész, **Zsíros András** beiktatására és a hatodévesek kibocsátására. Tizenhat hallgató kezdte meg idén a gyakorlati évet, melyet mentorok vezetésével, gyülekezetekben töltenek.

Az istentisztelet után következett az ünnepi ülés. **Dr. Csepregi Zoltán**

rektor beszéde után huszonhárom elsőéves hallgató tett fogadalmat. A rektor átnyújtotta a mentoroknak megbízólevelüket, **dr. Reuss Andrásnak** a professor emeritusi kinevezéséről szóló okiratot, **dr. Béres Tamásnak** pedig a megbízást a Rendszeres Teológiai Tanszék vezetésére.

Az új egyetemi lelkész köszöntése után kihirdették az ösztöndíjak

Az elsőévesek fogadalomtétele

nyertesit: köztársasági ösztöndíjban részesül idén **Koch Szilvia**, a Dr. Sólyom Jenő Alapítvány Csonka Albert-ösztöndíját pedig idén **Sterczér Rita** nyerte el.

Az alkalmon **Kinczler Zsuzsanna**

vezetésével az egyetem énekkara, valamint az EHE **Finta Gergely** vezetete liturgikusének-szemináriuma szolgált, **Johann Gyula** pedig **J. Pachelbel** kánonját játszotta euphoniumon.

■ DARVAS ANIKÓ

Dr. Csepregi Zoltán rektor megnyitja a tanévet

Hatodévesek és mentorok névsora a 2009/2010-es tanévben

Asztalos Richárd – Réz-Nagy Zoltán (Debrecen)
 Boldizsár Beáta – Fehér Attila (Kolozsvár)
 Chikán Katalin – Szabó András (Vanyarc)
 Györgyi Zsolt – Gyarmati István (Sárvár)
 Jorsits Attila – Bence Imre (Budavár)
 Kalit Eszter – Krámer György és Pángyánszky Ágnes (Pilis)
 Khaled-Abdó László – Csernák István (szolnoki metodista gyülekezet)
 Korodi Levente – Fehér Attila (Kolozsvár)
 Malik Péter – Györfi Mihály (Nyírtelek)
 Nagy Gábor – Szarka István (Bakonycsérnye)
 Papp Judit – Baranyay Csaba és Baranyayné Rohn Erzsébet (Kőszeg)
 Pongrácz Máté – Szemerei János (Kaposvár)
 Ribárszki Ákos – Deák László (Orosháza)
 Unyi Anikó – Szabó Szilárd (Dombóvár)
 Vladika Zsófia – Kis János (Kecskemét)
 Weltler Gábor – Gregersen-Labossa György (Szombathely)

Elsőévesek 2009 szeptemberében

Nappali tagozat

Teológus-lelkész szak: Cilike Eszter Dóra (Balatonszárszó), Farkas Ervin (Győr), Halasi András József (Celldömölk), Horváth Éva (Orosháza), Juhász Dénes (Tatabánya), Komáromi Benedek (Budapest), Kruchió Márta Kinga (Békéscsaba), Lőrincz Andrea Katalin (Budapest), Móricz Nikolett (Farád), Németh Gábor (Budapest), Sinkó Gábor Vilmos (Zebegény), Szöllösi István Sándor (Orosháza), Zaharia Annamária Júlia (Tarang – Románia)

Katekéta-lelképész szak: Bedecs András (Győr), Ferenczi Ágnes (Tótkomlós), Kárnyáczki Eszter (Dabas), Saffarik Boglárka (Vác), Trincsi Andrea Éva (Monor), Zalai Tamás (Pusztaföldvár)

Kántor szak: Bartos Mónika (Egyházsdengeleg), Horváth Noémi (Nyíregyháza), Takács Dóra (Budapest)

Hittanár-nevelő mesterszak: Hamza Kinga Dalma (Öskü)

Levelező tagozat

Katekéta-lelképész szak: Máthé Mónika Szilvia (Hévízgyörk), Piros Krisztina (Budapest)

PhD-hallgatók

Gáncs Tamás (Budapest), Kovács Zoltán (Szekszárd), Rónay Péter Tamás (Budapest), Szalai András (Budapest), Szávay László (Soltvadkert)

A „keresztfához mentek” Révfülöpon

A teremtésvédelem volt a témája a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület területén élő gyülekezetek elnökségi és munkatársai számára szervezett múlt hét végi révfülöpi konferenciának. Bár a programban nem szerepelt, péntek este **Ittész János** püspök egy csendes imádsággal megáldotta az Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ bejárata melletti keresztet, amelyet nemrégiben helyezt el az intézmény vezetősége.

A családi jellegű együttlét résztvevői megtekintették **Al Gore** korábbi amerikai alelnök **Kellemetlen igazság** című filmjét. Szombat délelőtt **dr. Kodácsy-Simon Eszter** egyetemi tanársegéd tartott előadást **Kiáltás az Ararátról** címmel. **Szarka István** esperes bemutatta azt a nemrégiben megvalósult bakonycsérnyi projektet, amelynek keretében – **A tisztább Bakonyért** címmel beadott pályáza-

FOTÓ: MENYES GYULA

ti anyaggal elnyert támogatás révén – korszerűsíthették, megújuló energiaforrásokat használó rendszerre cserélhették az esperesi hivatal, a templom és a gyülekezeti ház fűtési rendszerét.

Ebéd után a kerületi elnökség főrubeszélgét tartott időszzerű kérdésekről, majd úrvacsorai istentisztelettel zárult a dunántúliak idei elnökségi konferenciája és munkatársképző napja.

■ MENYES GYULA

A nyugalom ígérete

Verdi **Don Carlos** című operájából **Fülöp** király híres áriájának szövegét gyakran idézik kortársaink is nehéz élethelyzetekben. A testi-lelki próbát, fárasztó, időnként akár erőnköt is meghaladó feladatot jelentő nehéz időben még indokoltnak is érezheti az ember ezt a mondatot. Nem tagadom, félig komolyan, félig tréfásan én magam is feletem már az ária kezdő szavaival annak, aki életem, szolgálatom egy-egy különösen is nehéz, erőt, energiát igénybe vevő szakasza idején aggodó kérdésével fordult hozzám: „Majd alszom én, ha véget ér a kín...”

Ezekben a napokban, amikor a parlamenti vitára benyújtott állami költségvetés egyházakat is hátrányosan érintő számairól hallunk nyugtalanító híreket, még az a gondolat is megkísértheti az embert, hogy jó lenne ezt átáldani, és majd csak akkor felébredni, amikor túl leszünk ezen az egészen. A tehetetlenségnek, a kiszolgáltatottságnak ez az érzése valóban csüggesztő, erőtartalékainkat felemészthető lehet.

De az is megtörténhet, hogy éppen ez vezet el bennünket arra, hogy hamis reményésegtől, illúzióktól megszabadulva, józanul felmérjük helyzetünket, állapotunkat, és így keressük a megoldást gondjainkra. Bármilyen legyen is egy ilyen helyzet-elemzésnek, felmérésnek az eredmé-

nye, afelől nincs kétségem, hogy az Istenbe vetett bizalom, az ő ígéreteire építő reménység és az ebből fakadó elkötelezett tanítványi élet megmaradásunk egyetlen biztosítéka. Ezért olyan fontos, hogy a diagnózis-készítés és jövőkép formálása közben ne feledkezzünk el arról, amit Isten mond nekünk.

Bibliaolvasó **Útmutatónk** múlt heti útravalóját olvasom ismét: „**Minden gondotokat órára vessétek, mert neki gondja van rátok.**” (1Pt 5,7) Először a Krisztus utáni első század második felének kezdetén biztatta és vigasztalta kortársait a levél szerzője ezzel az üzenettel. Szükségük is volt rá, hiszen nemrég ismerték meg az evangélium tanítását – akár úgy is fogalmazhatunk, hogy még kezdő keresztények voltak. Helyüket keresik, és olykor még bizonytalanok, miként is kell élniük egy olyan világban, ahol kereszténységük miatt környezetük megveti, üldözi őket. S ami közel kétezer évvel ezelőtt vigasztaló és megőrzésre méltó üzenetnek bizonyult, az ma sem vesztett aktualitásából, és ma is fontos Jézus tanítványai számára.

Mindenekelőtt a rajongó elképzeléseket és tévhitéseket leplezi le ez az ige. Egyértelműen és világosan tudomásunkra hozza, hogy a keresztény embernek is lehetnek, vannak is gondjai. Ezzel hamisnak mondja

ÉGTÁJOLÓ

azokat a félvezető, kancsalul festett egeket ígérgető hazug szövegeket, amelyekkel gondtalan életet, próbáltól és nehézségektől mentes életet ígértek a hamis próféták a hiszékeny embereknek. Az utóbbi időben mi is oly gyakran találkozhattunk ezzel a lélekvadászok globális szabadpiacán: **Csatlakozz hozzánk, s nem lesz gondod többé, sikereidet garantáljuk, karriered töretlen lesz...** Hogy kinek csökkennek így a gondjai, s kinek nem, arról néhány drámai beszámoló is megjelent már.

Egy percig sem állítom, hogy könnyű erről a kérdéstről beszélni. Életünk nehéz, olykor tragikus eseményei, a bűn – magunkon és körülöttünk is tapasztalható – életet és közösséget romboló hatalma, de még mindennapos gondjaink is súlyos kérdéseket ébreszthetnek bennünk. Könnyen Isten ellen lázad ilyenkor az ember, és gyakran őt teszi mindenért felelőssé. Nagy kísértés ez! Nem véletlenül olvassuk ezt a Biblia követ-

kező mondatában: „**Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán jár szerete, keresve, kit nyeljen el: álljatok el-lene a hitben szilárdan...**” De hogyan juthat el az ember erre az általmazó józanságra? Megismerheti-e ennek titkát, megtanulhatja-e művészetét?

Itt nem segít a régiek bölcsessége! Ne csak a történelem hatalmas képekonyvát tanulmányozza az, aki aggodalmaitól, félelmeitől és gondjaitól meg akar szabadulni! Nem az élet tanítómesterének nevezett történelem ismerete vezet el erre a sokak által vágyott nyugalomra, szabadságra. Ehhez az evangéliumra – Jézus Krisztus Urunk biztató, vigasztaló szavára – van szükségünk. Aki valószínű emberként mindenben megkísértetett hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt (Zsid 4,15), ismerte emberlétünk napi gondjait és végső sorskérdéseit; de valószínű Istenként hatalmával és szeretetével hatékonyan segíthet rajtunk. Ha tőle halljuk: „**Jöjjetek énhozzáam mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.**” (Mt 11,28), akkor hallgatnunk kell szavára, mert ő méltó a bizalmunkra, és ha ő hív, tudhatjuk: nemcsak ígér, hanem be is tartja szavát.

Tudja azt is, mennyire megterhelnek bennünket napi gondjaink. Az

örök érvényű **Hegyi beszédben** is ezért óvja tanítványait az aggodalmaskodástól. És túl azon, hogy a teremtő és gondviselő Isten jószágáról is tanít – **mennyei Atyátok tudja, hogy szükségetek van minderre** (Mt 6,32) –, egyértelmű útmutatást ad számunkra következő szavával: „**Keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadottnak nektek.**” (Mt 6,33)

Én ezt a jézusi tanítást nem tudom másként érteni, csak így: Mindaddig, amíg az ember Isten törvénye és rendje nélkül, akarata ellenére él, csak újratermeli a válságokat, bajt okoz magának s másoknak is. De ha belátja, hogy az ő akarata szent és jó, és javunkra van, ha engedelmeskedünk neki, akkor megismerhetjük az életnek azt a páratlan biztonságát, amelyről heti útravalónk második fele így tanúsodik: „...**neki gondja van rátok!**”

Ittész János püspök Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület

Tizenöt éve nyílt az anyaotthon

Megemlékező istentiszteletet tartottak múlt vasárnap a gödöllői Tessedik Sámuel Idősek Otthonának kápolnájában abból az alkalomból, hogy a településen tizenöt évvel ezelőtt nyílt meg a Tessedik Sámuel Anyaotthon, az ország első ilyen intézménye.

a dicsőség, egyedül őt áldhatjuk azért, hogy az otthon másfél évtized alatt több mint ezerötven rászorulóknak tudott hajlék, otthon és segítség lenni.

Az istentisztelet után Roszík Gábor megáldotta a jelenleg negyven rászoruló anyának és gyermekének

Az ünnepi alkalmon Roszík Gábor evangélikus lelkész, az idősothton és a családok átmeneti otthona igazgatója a zsoltárossal együtt hangsúlyozta, hogy egyedül az Úr

szállást biztosító, kibővült Margareta Házat. Az egész napos ünnepségen Dinnyés József daltulajdonos működött közre.

■ GALAMBOS ÁDÁM felvétele

Kísértések közepette

Kommentár nélkül kellene most egymás mellé kerülnie az alábbi két kínos hírnyagnak. Mindkettő egyházi tisztviselő tisztességtelen tettéről tudósít, melyekről – a világi médiumok jóvoltából – olvasóink többsége is az idézett tartalommal értesülhetett. E lap hasábjain azonban talán nem árt előrebocsátani: Jézus Krisztus követőiként nemcsak az igazság pártján kell(ene) állnunk mindenkor, de a szeretetén is... Hogy kísértésbe ne essünk magunk is! – A szerk.

Felfüggesztették az albertirsai lelkészt

Hütlenné kezelés gyanújába keveredett az albertirsai lelkész, tudta meg a *Blikk*. A Káldy Zoltán Evangélikus Idősek Otthona a fiatal férfi vezetése alatt áll, és a hozzátartozó nélkül meghaló lakók néha az egyházra hagyják ingatlanjaikat, pénzüket. Szmolár Attila a gyanú szerint sajátjaként bánt több esetben is ezekkel az adományokkal, és eladta a gyülekezetnek adományozott birtokot.

Miután fény derült a sikkasztásra, Fabiny Tamás evangélikus püspök felfüggesztette Szmolár Attila lelkészt hivatásának gyakorlása alól – az elrendelt független könyvszakértői vizsgálat lezárásáig. Szmolár Attila állítólag visszafizette a rábizott közösség kasszájába az elsikkasztott pénzt, így csak hütlenné kezelés miatt kell esetleg felelnie. Mindenesetre az egyház fegyelmi eljárásban vizsgálja, hogy az Szmolár Attila irányítása alatt álló iskola, óvoda és szeretetotthon pénzügyei körül mi a

helyzet, hogy hiányoznak-e még bevételek.

„Isten már megbocsátott” – mondta a híveknek utolsó prédikációjában a lelkész. Amennyiben mégis nagyobb súlyú, bűncselekménynek minősülő visszaélést derít ki a belső vizsgálat, az egyház a rendőrséghez fordul. Ha Szmolár Attila tisztázni tudja magát a vádak alól, folytathatja a munkáját, ha nem, akkor „elvesztette erkölcsi jogát, hogy felmenjen a szövegre” – mondta Farkas László egyházfelügyelő a *Blikk*nek.

► Forrás: *Index.hu*

Az egyházi fegyelmi eljárások lezáruláig – egyházunk központi portáljához (evangelikus.hu) hasonlóan – lapunkban is az Index.hu-n megjelent információra korlátozzuk a híradást az albertirsai ügyről. Az Északi Egyházkerület püspöke is ekkorra ígerte érdemi nyilatkozatát.

Lopásért elítélték a Mazsihisz alelnökét

Lemondott tisztségéről a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetségének (Mazsihisz) alelnöke, Krausz István, miután lopáson kapták, és tettéért a bíróság elítélte – mondta dr. Feldmájer Péter, a Mazsihisz elnöke szeptember 17-én a Magyar Távirati Irodának. A Mazsihisz elnöke „teljesen érthetetlennek, pillanatnyi elmezavar” nevezte az esetet. A szövetségnek két alelnöke lehet, a legközelebbi közgyűlésig Herczeg László egyedül látja el ezt a feladatot.

A Pécsi Városi Bíróság a közelmúltban bocsátotta egy év próbaidőre a Mazsihisz alelnökét, egyben pécsi elnökét, amiért augusztus elején ellopott egy pénztárcát egy benzinkútnál a baranyai megyeszékhelyen. A bíróság elnöke az MTI-nek elmondta: Krausz Istvánt augusztus 19-én, gyorsított eljárásban találta bűnösnek a bíróság, s mivel a határozatot a felek tudomásul vették, az aznap jogerőre emelkedett.

► MTI

Áldozati vasárnap Szarvason

► **Kétszázhuszonegy éves templomának felújítására tartott „áldozati vasárnapot” szeptember 20-án a Szarvas-Ótemplomi Evangélikus Egyházközség. A Szarvas városának szinte jelképévé vált épület renoválásához a gyülekezet tagjainak áldozatvállalására és a város összefogására van szükség, hiszen a benyújtott pályázatok mellé szükséges a megfelelő önerő összegyűjtése. Az istentiszteletet követően a Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola Bacsó Béla utcai óvodájának kibővítéséért adtak hálát az intézmény növendékei és dolgozói, a gyermekek családtagjai és az egész gyülekezet. Az alkalmon, melyeken jelen volt Radosné Lengyel Anna, a Déli Egyházkerület felügyelője is, Gáncs Péter püspök szolgált igehirdetéssel.**

A szarvasiak ünnepén az egyházkerület püspöke 1Tim 6,6–11 alapján Isten melegegedségre tanító igéjét hirdette, amely egészséges kapcsolatra segíti az embert az anyagiakkal is. „Áldozati vasárnapra jöttünk össze – fogalmazott igehirdetésében Gáncs Péter –, az áldozat mélyén azonban ott van az áldás szó: azért tudok ál-

dozni, mert Isten megáldotta az életemet.”

Mint a helyi internetes lap (<http://newjsag.hu/>) is megírta, az istentisztelet végén 381 740 forint adomány gyűlt össze. Így a hatmillió

sehez hozzájárult a város önkormányzata is, illetve ugyanebből a célból a gyülekezet megvásárolható bronzérmeket készíttetett (alkotójuk Várhelyi György szobrászművész). A délelőtti istentiszteletet után

A Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola és Óvoda kibővített óvodájának megáldása

forintos saját erőhöz már „csak” 2 639 360 forintot kell előteremtenie a szarvasi evangélikusoknak.

Lázár Zsolt igazgató lelkész elmondása szerint a következő hónapok felújítási munkálatai után december elején szeretnék átadni a megszüpült Ótemplomot.

A szükséges anyagiak előteremté-

nem sokkal az új csoportszobával és új udvarral bővült óvoda megáldására került sor. A megújult intézmény – melynek melegvíz-ellátását a környezettudatosság jegyében napkollektorok biztosítják – immár kilencvenegy gyermeknek nyújt óvodai ellátást.

■ S. A.

„Záporodra várunk...”

Megújult a csabacsüdi templom

► **Aratási hálaadó ünnep keretében szentelte újra a kívül-belül megújult csabacsüdi evangélikus templomot múlt vasárnap Gáncs Péter, a Déli Egyházkerület püspöke. Az ünnepi istentiszteleten a kerület lelkészi vezetője mellett szolgálatot végzett Láng Pál helyi lelkész és Ribár János, a Nyugat-Békési Egyházmegye esperese is.**

A csabacsüdi evangélikusok 1943-ban határozták el, hogy templomot építenek. Terveik 1952-re valósulhattak meg, ekkor szentelte fel az elkészült épületet Dezséry László püspök.

Ez év szeptemberére újabb fontos mérföldkő a közösség életében: a gyülekezeti terem felújítását követően sor kerülhetett a megújult templom újraszentelésére is. A döntő mértékben közegházi forrásokból finanszírozott munkálatokat jelentős összeggel támogatta a helyi önkormányzat is, illetve hozzájárultak a hívek pénzben és kétékezi munkaként felajánlott adományai is.

„Örülök a templomnak és az ünnepre szóló meghívónak – kezdte Zsolt 26,8 alapján elmondott igehirdetését Gáncs Péter –, ugyanakkor várok egy másik meghívót is, amely a csabacsüdi egyházközség külső-belső megújulásáról ad hírt, mivel így lehetünk Isten szeretetének hordozói és továbbadói.” A prédikációból kiderült: a templom, az épület szereteténél jóval többről beszél az idézett zsolttárs. Azért szerethetjük a templomot, mert ott az élő Istennel találkozhatunk, és a vele való közösséget élhetjük át. Az említett újabb meghívóban foglaltak megvalósulásához Isten Szentlelkére van szükség, kinek hitet teremtő munkája nyomán mehet végbe a szükséges újulás. Eh-

hez immár minden külső körülmény adva van.

Az igehirdető befejezésül az *Evangélikus énekeskönyv* Isten Szentlelkét segítségül hívó 240. énekének 3. versét idézte: „Záporodra várunk. / Öntözd meg egyházunk / Mezejét, ne késs! / Hull a mag, az ige, / De szent cseppjeidre / Szomjas a vetés. / Bőségben csak úgy terem, / És úgy érik majd kalásza / Gazdag aratásra.” Az istentisztelet végén a gyüleke-

zet hittanosainak és fiataljainak zenei szolgálatát hallgathatták meg az egybegyűltek, majd ünnepi közgyűlés következett.

Köszöntőt mondott többek között Radosné Lengyel Anna, a Déli Egyházkerület felügyelője; Ribár János esperes; Koszorusz Oszkár egyházmegyei felügyelő; Frankó János, a település polgármestere; valamint a testvéregyházak helyi képviselői is.

■ SMIDÉLIUSZ ANDRÁS

„A határok teológusának” nyomában

Beszélgetés dr. Kodácsy-Simon Eszterrel vallásról és tudományról

► **Kodácsy-Simon Eszter júniusban védte meg az Evangélikus Hittudományi Egyetemen Paul Tillich teológiájának jelentősége a természettudomány és a vallás kapcsolatában címmel írt doktori dolgozatát. A bírálóbizottság „summa cum laude” minősítéssel értékelte a közel öt éves munkát. Előzményeiről és részleteiről kérdeztem az egyetem legutóbbi tanévzáró ünnepélyen doktorrá avatott szerzőt.**

– Matematika–fizika szakos és hittantanárként talán kézenfekvő volt, hogy a kutatási témája is mindkét területhez kapcsolódjon. Mégis milyen előzményei voltak annak, hogy a természettudomány és a hit összefüggéseit vizsgálja?

– Már tizenéves koromban érdeklődtem mindkét terület iránt, ám az, hogy a teológiát, majd annak a tudományokhoz fűződő kapcsolatát tanulmányozzam, egyetemi éveim alatt fokozatosan alakult ki bennem. Emlékszem, harmadéves differenciálgeometria-vizsgán ültem, amikor megfogalmazódott bennem, hogy a természettudományok mellett valami mást is kell tanulnom ahhoz, hogy teljes legyen a kialakuló kép bennem. Így jött a teológia. Pár évvel később Chicagóban Philip Hefner professzor, a szakma egyik legnagyobb mai képviselője mutatott rá arra, hogy milyen sokszínű is a természettudomány és a vallás kapcsolatával foglalkozó terület, s bátorított, hogy foglalkozzam ezzel. Ő volt az is, aki először említette nekem ebben a kontextusban Paul Tillich nevét. Sokat köszönhetek témavezetőmnek, Béres Tamásnak is a téma feldolgozásában nyújtott segítségéért.

– Gondolom, igen szertézagot ismeretanyagot kellett áttekíntenie a dolgozat megírásához. Hol és milyen tanulmányokat is folytatott pontosan?

– Matematika–fizika szakos diplomámat a Kossuth Lajos Tudományegyetemen, majd az Eötvös Loránd Tudományegyetemen Természettudományi Karán szereztem meg. Az Evangélikus Hittudományi Egyetemen (EHE) hittanár szakot végeztem. Egy évet töltöttem ösztöndíjjal a Lutherán School of Theology at Chicagó szemináriumában. Doktori tanulmányaimat az EHE-n folytattam, valamint fél évet a Helsinki Egyetem teológiai karán tanultam.

– Nyilván több teológust is foglalkoztatott a hit és a tudomány lehetséges kapcsolódási pontja, a párbeszéd fontossága. Miért éppen Tillichet választotta?

– A természettudományok és a vallás lehetséges kapcsolatának kérdései ma egyre gyakrabban megjelenő témái a vallásnak és a tudományoknak is. Szélesebb körben ismertté inkább a szélsőséges vélekedések válnak: vagy azok, amelyek a két területet egymással kibékíthetetlen harcban állónak látják, vagy amelyek határaikat is elmosva integrálják egyiket a másikba. Ezek az álláspontok gyakran félreértésekre, téves értelmezésekre vagy hiányos ismeretekre épülnek, de népszerűségüket erősíti a média által érdekesnek ítélt témaválasztás is, illetve indirekt módon gyakran az adott álláspont társadalmi, egyházi vagy tudományos visszhangja is.

Az átmenetek finomabb különbségeit érzékeltető, árnyaltabb véle-

ménnyel ritkán lehet találkozni. Különösen igaz ez, ha még az is célunk, hogy a szélsőségesség ne jelent sen sem megalkuvó, sem önfeladó magatartást a teológia és a tudományok kapcsolatában. Többek között ezért esett a választásom Tillich teológiájára. Ennek elemzése segíthet túllépni az „üres egymás mellett létezésként” értelmezett tolerancia állapotán, továbbá jó alapot adhat a tudományos és a teológiai gondolkodás és cselekvés összehangolt képéhez.

– Milyen módszerrel közelítette meg a témát?

– Témám elemzéséhez Ian Barbour tipológiáját használtam szerkezeti keretként, amelyet részletesen a 20. század utolsó éveiben dolgozott ki. Barbour négy osztályba sorolja a lehetséges álláspontokat: a *konfliktus*, a *függetlenség*, a *párbeszéd* és az *integráció* csoportjába. A dolgozat felosztása ezt a csoportosítást követi: az egyes fejezetekben azt vizsgálom meg, hogy Tillich teológiája alapján mit lehet hozzátenni, min érdemes változtatni, és hová célszerű a hangsúlyt helyezni a konfliktusban, a függetlenségben, a párbeszédben és az integrációban megjelenő témák esetében. A kutatás két kiinduló kérdése: „Hova illeszthető Paul Tillich teológiája Barbour tipológiájában?”, illetve „Mi Tillich teológiájának kritikája és üzenete a természettudomány és a vallás kapcsolatának egyes témáira vonatkozóan?”

– Milyen foglalkozásokat végez az elmúlt évtizedekben egyre több kérdés merül fel, amely a természet és a teológia kapcsolatára vonatkozik. Olyan fogalmak, mint a „természet teológiája” vagy „ökológiai teológia”, csak Tillich élete vége felé jelentek meg, ám a természet teológiája reformátori álláspontjának kérdésében egyik úttörőként s máig aktuális üzenetként Tillich is megfogalmazta a teológia feladatát és választát.

A természet teológiájának értelmezéséhez nála az élet sokdimenziós egységét szolgálja az alapot. Ennek alapján a természet teológiájának minimalista értelmezését elfogadja: a természetet vizsgáló tudományok és az általuk kialakult természetképünk hatással van, hatással kell hogy legyen a teológiai állításokra – legalább az ellenőrzés kérdésének felvetésével. A természet teológiájának maximalista értelmezését pedig annyiban támogatja, amennyiben a teológiai állításokat érvényesnek tartjuk a természetre is, de a teológiai állítások nem határozzák meg a természetet vizsgáló tudományok ismeretszerzésére tett kísérleteit. A természet és a teológia kapcsolatában ezek a szempontok érdemesek lehetnek a továbfgondolásra, csakúgy, mint az ehhez kapcsolódó technológiaetikai kérdések.

Ez utóbbi kapcsán fontos kiemelni, hogy Tillich szerint a tudományra épülő technika krízise – és ennek részeként többek között a mai ökológiai válság is – nem annyira technológiai probléma, mint inkább kulturális és spirituális. A krízis oka ugyanis mindig az ember irányítványa, a vertikális helyett a horizontálisra való figyelés; a prioritások átrendeződése – például a végső értelem és a végesség kérdéseinek felcserélődése –; a tudományos és vallási dimenziók keveredése; vagy a cél-eszköz viszony felborulása. Ezek elkerüléséhez kifejezetten szükséges

müködése. Ilyen például a természeti teológia újraértelmezése, mely elveti a logikai kapcsolatra épített istenív lehetőségét. Hangsúlyozza viszont, hogy a személyes találkozásban és az egzisztenciális érintettségben felmerülő kérdés elvezet az istenkereséshez, s ez a kapcsolat magával

vonja a tudomány és a teológia közös gondolkodását.

– Gyakran előfordul a tudományos kutatások során, hogy az eredmények és meglelt válaszok mellett újabb kérdések bukkannak föl. Találkozott-e ilyenekkel, amelyek érdemesek lennének a továbfgondolásra?

– Az utóbbi évtizedekben egyre több kérdés merül fel, amely a természet és a teológia kapcsolatára vonatkozik. Olyan fogalmak, mint a „természet teológiája” vagy „ökológiai teológia”, csak Tillich élete vége felé jelentek meg, ám a természet teológiája reformátori álláspontjának kérdésében egyik úttörőként s máig aktuális üzenetként Tillich is megfogalmazta a teológia feladatát és választát.

A természet teológiájának értelmezéséhez nála az élet sokdimenziós egységét szolgálja az alapot. Ennek alapján a természet teológiájának minimalista értelmezését elfogadja: a természetet vizsgáló tudományok és az általuk kialakult természetképünk hatással van, hatással kell hogy legyen a teológiai állításokra – legalább az ellenőrzés kérdésének felvetésével. A természet teológiájának maximalista értelmezését pedig annyiban támogatja, amennyiben a teológiai állításokat érvényesnek tartjuk a természetre is, de a teológiai állítások nem határozzák meg a természetet vizsgáló tudományok ismeretszerzésére tett kísérleteit. A természet és a teológia kapcsolatában ezek a szempontok érdemesek lehetnek a továbfgondolásra, csakúgy, mint az ehhez kapcsolódó technológiaetikai kérdések.

Ez utóbbi kapcsán fontos kiemelni, hogy Tillich szerint a tudományra épülő technika krízise – és ennek részeként többek között a mai ökológiai válság is – nem annyira technológiai probléma, mint inkább kulturális és spirituális. A krízis oka ugyanis mindig az ember irányítványa, a vertikális helyett a horizontálisra való figyelés; a prioritások átrendeződése – például a végső értelem és a végesség kérdéseinek felcserélődése –; a tudományos és vallási dimenziók keveredése; vagy a cél-eszköz viszony felborulása. Ezek elkerüléséhez kifejezetten szükséges

lenne a tudomány és a vallás együttműködése.

– *Kutatási eredményei mennyiben módosítják a teológiai gondolkodásban Paul Tillichről kialakult képet?*

– A természettudomány és a vallás kapcsolatával foglalkozó kérdések egyesek szerint ma már külön diszciplínát alkothathának az érintett kérdések mennyisége, megközelítése és tárgyalásának módszere alapján. Az mindenesetre tény, hogy a 20. század közepétől kezdve hatalmas fejlődésnek indult ez a terület, s egyre több tudós és teológus foglalkozik ezekkel a kérdésekkel.

Tillich a 20. század egyik legnagyobb protestáns teológusaként rendkívül fontos szempontokat tud hozzátenni ehhez a témához – annak ellenére, hogy számára soha nem volt központi kérdés a tudományok és a vallás kapcsolata. Csupán néhány olyan esszéje vagy előadása maradt fenn, amely kifejezetten a tudomány, a vallás és a filozófia kérdésével foglalkozik. Mégis úgy vélem, ennek a pár évtizede fejlődésnek indult tudományterületnek szüksége van olyan teológusokra, akik a teológia megalakulása nélkül tudják képviselni az egyik oldalt, s képesek alapokat biztosítani a párbeszédhez és a kölcsönös együttműködéshez.

Tillich gondolkodása és rendszere minden esetben olyan jelentőségű a tudomány és a teológia kapcsolatára nézve – s így a vallás számára –, hogy ezekben a kérdésekben sem szabad figyelmen kívül hagyni teológiáját, hanem érdemes kihasználni értékeit és a benne rejlő lehetőségeket.

– *Nemcsak dolgozatírással foglalkozott az utóbbi időben: évek óta részt vesz a Tudomány és Hit Jesenius Központ munkájában, több éven keresztül szervezett természetismereti táborokat fiatalok számára, tavaly ősz óta pedig vezeti egyházunk Ararát munkacsoportját. Úgy látom, az elméleti kérdések mellett ugyanolyan fontos az Ön számára a gyakorlati megvalósítás is...*

– Ez tényleg így van. Így érzem jól magam, így találok meg a helyem a világban. Nem gondolom, hogy a gyakorlat és az elmélet bármiben elválasztható lenne egymástól. A dolgozatomra vonatkoztatva például ez azt jelenti, hogy bár rendszeres teológiai témáról van szó, mégis minden ponton az a kérdés merült fel bennem, hogyan lehetne az adott ismereteket alkalmazni a hitoktatásban vagy a felnőttek képzésben.

– *Hosszú évek munkájának lezárását jelentette a dolgozat sikeres megvédése, illetve az Ön doktorrá avatása. Két kisgyermek mellett ez különösen is nehéz lehetett. Elmondta, hogy családja is sokat segített az íráshoz szükséges körülmények megteremtésében. Így gondolom, most leginkább egy kis kikapcsolódásra vágyik. Mégis milyen feladatai vannak a közeljövőben, mik a terveit?*

– Több olyan dolog is van, amelynek a szervezésében és megvalósításában részt veszek. A legközelebbi ilyen a *teremtés hetének* megünneplése lesz, amelyhez most szerkesztőtünk egy segédanyagot az Ararát munkacsoporthat. Emellett jelenleg a 12. osztályos hittankönyv megírásának vége felé járunk két szerzőtársammal, de mindig vannak felkérések előadásokra, beszélgetésekre is. Ám minden szakmai kihívás mellett legfontosabbak számomra a gyermekeim, akik minden napra adnak újabb ötleteket...

■ JERABEK-CSEREPES CSILLA

Közéleti személyiségek a Duna Televízióért

Száz közéleti személyiség, művész, egyházi vezető, sportoló, politikus látta el aláírásával az *Összefogás a Duna Televízióért* című dokumentumot, amelyben azt kéri a tulajdonos Országgyűléstől és a kormánytól, hogy a Duna Televízió ne legyen folyamatosan kiszolgáltatva a politikai széljárásnak, az éves költségvetési vitáknak.

„A Duna Televízió megszületése egyetlen alkotással ronkítható, a Lánchíd megépítésével. Mert ahogyan a Lánchíd összeköti a Duna két partját, úgy köti össze a Duna Televízió is az öt földrészzen élő magyarságot” – fogalmaznak a Magyar Távirati Irodához szeptember 17-én, csütörtökön eljuttatott felhívás aláírói, akik között – mások mellett – megtalálható Besenyői Péter világbajnok, műrepülő pilóta; Bodrogi Gyula színművész; Boross Péter volt miniszterelnök; Bölcskei Gusztáv püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkes elnöke; Bródy János zenekész, előadóművész; Cserhályi György színművész; Csoróri Sándor író; Duray Miklós, az MKP stratégiai alelnöke; Gyarmati Dezső háromszoros olimpiai bajnok vízilabdázó; Ittész János, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke; Markó Béla, az RMDSZ elnöke; Mádl Ferenc volt köztársasági elnök; Szili Katalin volt házelnök; Törőcsik Mari színművész és Tőkés László európai parlamenti képviselő.

Álláspontjuk szerint a televízió olyan különleges közszolgálati médium, „amely vigaszt nyújt szétdaraboltágunkért, rámutat közös szellemi égboltunk fénypontjaira, mindig, minden esetben keresi a konszenzust, és megteremt az összetartozás érzésének csodáját”. Mint írták, a Duna Televízió 1996 óta közszolgálati televízió, létjogosultságát pedig éppen az alkotmány erősíti, amelynek paragrafusa így fogalmaz: „a Magyar Köztársaság felelősséget érez a határon túl élő magyarság sorsáért, és előmozdítja a Magyarországgal való kapcsolatok ápolását”.

Az aláírók a televíziót többek között azért méltatták, mert kiemelt mértékűen gazdálkodik, működési magasságú színvonalúak, a nézettség harcban nem hajlandó elvei és a minőség rovására részt venni. A magyar állam támogatása mégsem emelkedett már negyedik éve, még az inflációt sem követi – hívják fel a figyelmet.

„Mi, akik aláírásunkkal erősíteni kívánjuk a Duna Televízió jövőbeli szerepét, kérjük a tulajdonos Magyar Köztársaság Országgyűlését és a mindenkorai magyar kormányt, hogy ez a sokat bizonyított nemzeti intézmény ne legyen folyamatosan kiszolgáltatva a politikai széljárásnak, az éves költségvetési vitáknak. Munkáját végre érdemei szerint ismerjék el” – zárul a dokumentum.

► MTI

HIRDETÉS

Tamás-mise lesz október 4-én, vasárnap este 6 órakor. Sok szeretettel hívunk mindenkit az idei tanév első alkalmára, melyen a „hol vagy?” kérdést tehetjük fel, illetve teszi fel nekünk Isten. Hogy hol? A kőbányai evangélikus templomban (1102 Budapest, Kápolna utca 14.; megközelítés: a Deák tértől a 109-es busszal, a Blaha Lujza tértől a 28-as villamossal, az Örs vezér terétől a 3-as és 62-es villamossal a Liget térrig, illetve vonattal a Nyugati pályaudvartól az egyesített BKV-bérlettel Kőbánya alsó vasútállomásig).

HIRDETÉS

Bibliai útikalauz a házassághoz

Előadás-sorozat 2009 őszén, hétfő esténként 18 órakor a Ráday Kollégium dísztermében (Budapest IX. kerület, Ráday u. 28.). Előadó: dr. Pálhegyi Ferenc.

Október 5.: Mire jó a házasság és mire nem?

Október 12.: Miért nem működnek – és mitől működhetnek – a Biblia házassági tanácsai?

Október 19.: Mit rejt a másik útipoggyásza?

Október 26.: Az egymáshoz illeszkedés művészete

November 2.: A megszentelődés útja a házasságban (Előadó: Fütő Róbert)

November 9.: Szükségletek és szerepkörök

November 16.: A kapcsolat szakítópróba

November 23.: Egységet építő konfliktuskezelés

November 30.: A végállomáshoz közeledve

HIRDETÉS

Hálaadás a szabadságért

Idén ünnepeljük a soproni határnyitásnak és a berlini fal leomlásának a huszadik évfordulóját. Az 1989 augusztusában a páneurópai piknik keretében Ausztriába menekülő keletnémetek, majd a szeptember 11-én Magyarországot szintén nyugat felé elhagyó társaik nem sejtették, hogy az állam, melybe nem kívántak visszatérni, néhány hónap múlva már nem is létezik majd. A változások mértékét és gyorsaságát azonban a legjobban tájékozott szakértők sem látták előre. 1989 a publicisztikában gyakran mint „annus mirabilis”, a „csodák esztendeje” szerepel.

Meggyőződésünk, hogy az eseményekre emlékezve helyes, ha hálát adunk Istennek a változásért, a szabadságért. A német újraegyesítés ünnepének előestéjén, október 2-án 18 órakor *Hálaadás a szabadságért* címmel ökumenikus német–magyar istentiszteletet tartunk a Deák téri evangélikus templomban, melyen Margot Käßmann, Bölskei Gusztáv, Várszegi Asztrik és Ittész János püspökök szolgálnak. Közreműködik a *Lutheránia* énekkar. Vezényel Kamp Salamon.

Örülünk, ha velünk ünnepelne.

Ittész János elnök-püspök, Magyarországi Evangélikus Egyház
Balog Zoltán elnök, Protestáns Fórum

Próhle Gergely országos felügyelő, Magyarországi Evangélikus Egyház

HIRDETÉS

Kedves Szolgatársam!

Ha Isten is úgy akarja, ez év őszén – november 13–15. között Piliscsában – a harmadik gyülekezetimunkatárs-képző tanfolyamot indítjuk.

Három feladatra képezünk testvéreket:

a) Azokat, akik a gyülekezeti tagokat látogatják, és személyes kapcsolatot építenek velük, hogy szükség esetén segíthessen a gyülekezet a családnak vagy egyedül élő testvérünknek. A hívogatás és a biztatás szolgálata is hozzátartozik ehhez a feladathoz.

b) Azokat, akik időseket keresnek fel, alkalomszerűen gondozzák őket, ügyeiket felkarolják, és lelki támaszt is nyújtanak nekik.

c) Azokat, akik lelkipoggyászok szolgálatára is vállalkoznak. Ez a feladat mélyebb empátiát, hitbeli és emberismeretet, a Bibliában való jártasságot tételez fel.

Mindhárom esetben a gyülekezeti lelkész dönti el, ki milyen feladat végzésére alkalmas.

Meggyőződésem, hogy a híveinkkel való aktív személyes kapcsolat építése nélkül gyülekezeteink tagjai közül sokan lemorzsolódnak. Egyedül a lelkész által ez a szolgálat kis hatékonysággal végezhető.

Bizalommal kérem kedves Szolgatársamat, szólítson meg gyülekezetében több testvért is, hogy tanfolyamunkon való részvételre biztassa, és később beállíthassa a munkatársi szolgálatba.

Eddigi két tanfolyamunkon kétszázkilencen végeztek mintegy negyvenöt gyülekezetből. Nagyon reméljük, hogy ez évben Nagytiszteletűségéd hívei közül is köszönhetünk résztvevőket.

A tanfolyamot három alkalommal (három hétvégén) tartjuk: a novemberi hétfője mellett jövő évben a február és március utolsó vasárnapjához kapcsolódó hétfőjén.

Korhatár: 18–70 év.

A tanfolyam helye: Piliscsaba, Széchenyi utca 8–12. Az ellátás és szállás költségeit az országos egyház vállalja. Útiköltség-térítést szükség esetén a helyi gyülekezettől kérünk. A tanfolyamon való részvételi díj: 3000 Ft.

Jelentkezés a következő címen: Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodája, D. Szabik Imre, 1085 Budapest, Üllői út 24. E-mail: imre.szabik@lutheran.hu. Jelentkezési határidő: október 31. Kérjük, a jelentkezéshez mellékeljen rövid életrajzot és lelkészi ajánlást.

Mellékelten küldjük a tanfolyam programtervezetét. A felvételtől értesítést küldünk.

A jelentkezőket imádsággal és örömmel várja a munkatársak nevében is:

D. Szabik Imre nyugalmazott püspök, tanfolyamvezető

Barátságos versengés lutheránus módra

Az Északi Egyházkerület második családi és sportnapja Aszódon

► Ha Luther Márton ma élne, feltehetően örömmel csatlakozott volna szeptember 18–19-én az Evangélikus Egyház Aszódi Petőfi Gimnáziuma és Kollégiumában összegyűlt sportos kedvű evangélikusokhoz. Mindenesetre ha már az ő korában felismerik a lélek és test szoros kapcsolatát, illetve ha nagyobb hangsúlyt kap „a test a Szentlélek temploma” páli mondás, akkor a zene mellett (vagy helyett) maga is választott volna egy sportágat – a kedves olvasó eldöntheti, mit... Ha ez így lett volna, akkor ma bizonyára egy fejezettel bővebbek lennének a Luther-biográfiák – ezekkel és hasonló gondolatokkal indította Simon Attila, a gimnázium három hete beiktatott iskolalelkésze a kétnapos, immáron második alkalommal megrendezett családi és sportnapot, amelyen az északi kerület hat egyházmegyéjéből közel kétszázan jelentek meg.

Az aszódiai vendégszeretete és nyitottsága ismét bebizonyosodott, hiszen még alig hűltek ki a székek a két hete megrendezett kerületi lelkész-találkozó után, máris egy merőben más jellegű rendezvény szervezését vállalták magukra dr. Roncz Béla igazgató, Fácán Zoltán testnevelő tanár és Simon Attila iskolalelkész vezetésével. A két alkalom – programját és a résztvevők megjelenését tekintve – viszont szembetűnően más volt: előadások helyett futás vagy szurkolás, öltöny helyett mez vagy póló, jegyzetek helyett izomláz...

A regisztráció és a kezdőáhitat után az első „sportszám” a Luther-mérföld lefutása volt. Ez a táv a maga 1517 méterével még éppen teljesíthetőnek bizonyult kicsik és nagyok számára egyaránt. Ezután szétoszlott a tömeg, és a különböző sportágakban az előre regisztráltak, illetve a helyszínen – a fellelkedéstől indítva – ad hoc szerveződött csapatok mérhették össze erejüket teremfociban, kosárlabdában, röplabdában, asztaliteniszben, kötélhúzásban, sőt keresztrefejtésben és sudokuban is.

Talán nem meglepő, hogy a legtöbb résztvevőt a labdarúgás – „az örömfoci” – mozgatta meg, hiszen a benevezett hét csapat mindegyike hat meccset kellett hogy játsszon – így este tíz óráig egy percre sem volt üresjárat a tornateremben. A körmérkőzések győztese Iklad csapat lett.

Akik ezek után is bírták még és kiktartottak, azok a nap sztárvendége, Martinek János öttusázó világbajnok életpálya- és élménybeszámolóját hallgathatták meg. A sportágában huszonöt évet eltöltő sportoló többek között elmondta, hogy a sport befektetés az egészségbe, de a profi sportolás már munka és sok áldozatot kíván. Ugyanakkor – tette hozzá a visszavonulása óta harmadik diplomáját is megszerző bajnok – sose bánta meg, hogy ezt az „életvitelt” választotta: megérte.

A hosszú és fárasztó napot dr. Fabiny Tamás, az Északi Egyházkerület püspöke zárta áhitattal. „Küzdjünk Krisztus-szerűen, csatlakozzunk Krisztus csapatához!” – hangzott el a fő üzenet. Bár a keresztény élet több mint öttusa, biztosak lehetünk abban, hogy Krisztussal a győztes oldalon ál-

lunk. Ahogyan elhívta a tizenkettőt emberi hibáink ellenére is, minket is elhív, és fel akar használni csapatában, mely szüntelen küzd e világban a gonosz ellen. A koszorú pedig, amit hűségünkért kapunk, nem mulandó, hanem hervadhatatlan és örök üdvösséget hozó.

bec lettek-e egy év alatt lelkészeink, illetve gyülekezeti tagjaink. Reméljük, igen, de még inkább reméljük – és imádkozunk azért –, hogy lélekleben frissül meg egyházunk, és készül fel a jelen és jövő kihívásaira és szolgálatára.

■ HORVÁTH-HEGYI ÁDÁM

A SZERZŐ FELVÉTELEI

Reményik Sándor Budapesten

■ KÁNTOR LAJOS

Kolozsvárt kezdődött – és Kolozsvárt ért véget a 20. századi magyar irodalom egyik emblemikus egyéniségének, Reményik Sándornak a pályája. A magyarság és különösen Erdély számára emberpróbáló idők alakították az 1890. augusztus 30-án született és 1941. október 24-én meghalt Reményik költészetét. Tulajdonképpen minden tettét, egész életvitelét meghatározták, így lett az induló, halk szavú poétából harcos lírikus, helytállást hirdető irodalmár, irodalomszervező, az árral szembeforduló transzszilvanista. Ő alkotta meg a *Gát* metaforáját, a változatlanság reményét éltetve:

*A folyó megy, én állok rendületlen,
És gúnyolódnak velem a habok.
Óda se hallgatok.*

Az *Eredj, ha tudsz!* erdélyi igehirdetőjét, az akár átkozódásig elmenő, a szülőföldön maradási, a szülőföld mindenáron történő megtartását parancsba foglaló prédikátort, a Végvári-versek alkotóját nevezte *Németh László* szirt-Reményiknek. És róla írta le *Babits*: „A magányos költőhöz közelebb van talán a haza, mint máshoz: minden emberi dolgok közül ez van legközelebb.”

Valóban magányos volt, magányos lett Reményik Sándor, mert a hozzá legközelebb állók sorra elhagyták Erdélyt az 1918–1920-as hatalmváltozás után. És mégsem maradt magányos, mert felvállalta az erdélyi sorsot, felvállalta az itthon maradtakat – és vállalta az egész magyarság múltját, jelenét. Az idők

változásával pedig lemondott a Végvári-keményiségről, s eljutott az *Ahogya lehet* meghirdetéséig.

Az erdélyi táj és a hit – a megharcolt hit – lett a menedéke, s a történelmi múltból meg a jelen emberi példázatából is tudott építkezni. A *Templom és iskola* várát fel nem adva ilyen hétköznapi metaforához jutott el:

*Kenyér vagyok, mindennapi kenyér,
Nem cifraság a szűrőn,
Nem sújtás a magyarkán,
Nem hívságos ünnepi lobogó,
Kenyér vagyok, mindennapi kenyér,
Nem pompázom, de szükséges vagyok.*

És ő, az a Reményik, aki a „*Leszek örül szűz az idegen fában*” keserű elszánnását mondta ki az elvesző Erdély fájalmában, a második bécsi döntés után a *Korszerűtlen versek* erkölcsi magasságába tudott feljutni, a „*Nemzetek közt vérszétjáték*” borzasztó veszélyét ismerve fel. De már korábban is, a kolozsvári evangélikus lelkésznek, *Járosi Andornak* ajánlott versében (*Ó, váltóór!*) a másik igazságának a figyelembevételéről beszél.

Reményik Sándor költői utóélete a már-már teljes elhallgatás, majd a mítosz valóság fölé emelésének gyakorlati között írható le.

Kolozsvárt kezdődött az ezredfordulón egy szélesen visszhangzó, sikeres rendezvénysorozat, amely egyrészt a fiatalok (középkorúak) bevonásával a Reményik-versekre irányította a figyelmet, másrészt irodalomtörténet-szerek meghívásával egy reális, teljesebb Reményik-portré kialakulását segítette a jelentős számú közönség előtt megtartott konferencián.

Reményik Sándor életének különböző színhelyeire hívták a lelkes

szervezők (a kolozsvári *Reményik Sándor Művészstúdió Alapítvány*) az előadókat és az ifjú versmondókat. Így Óradna, Borberek és Nagyvárad vagy Pécs közönsége is hallgathatta az újra megszólaló Reményiket.

Szováta és Marosvásárhely, Sepsiszentgyörgy mellett Debrecen és Szeged is sorra került a már-már vándorgyűlésszerűen megtartott évi Reményik-ünnepségeken.

És most a tizedik, jubileumi találkozó színhelye Budapest lesz, a *Deák Téri Evangélikus Gimnázium*. A már hagyományos – ám sok új vonatkozást is felszínre hozó – előadás-sorozat ezúttal kerekasztal-beszélgetéssel bővül, a költőtől kölcsönzött *Harangok találkozója* cím alatt, mintegy összefoglalásaként a mába átnyúló történetnek. Hiszen Reményik Sándor, a kolozsvári Református Kollégium egykori diákja, *Áprily Lajos* barátja, kirándulótársra valóban összekötő (het) különböző közösségeket, ráébreszthet – újra – az összetartozásra.

Reméljük tehát, hogy az október 3-i Deák téri találkozás Reményik Sándorral méltó ünnep lesz, innen és túl a költészeten.

Irsai mustármagok

► Hatodik éve, hogy szeptember derekán valamit ünneplnek az irsai evangélikus gyülekezet tagjai. Az ünnepségnek többnyire más-más oka, apropója van, de e napon minden Isten szeretetének megelégszünk, a kapott ajándékokért való háláról szól. Idén szeptember 20-án az Irsai Evangélikus Egyházközség Mustármag Óvodája fennállásának tizenötödik évfordulóján gyülekeztek össze a hívek.

két év alatt nyolcvan százalékkal növekedett – hanem mostantól sajátos nevelési igényű gyermekeket is fogad.

Fabiny Tamás köszöntőjében a száz esztendeje született *Sztehlo Gábor* evangélikus lelkész példájára utalt, aki egyháznak feladatát mindig a legelesettebbek segítségével látta. A Mustármag Óvoda dolgozói és fenntartója számára is ez a példa, amelyet követni igyekeznek a mai kor kihívásainak és lehetőségeinek megfelelően. Törekvésük az Északi Egyházkerület is támogatja, *Kalina Katalin* a Magyarországi Evangélikus Egyház Oktatási Osztályának vezetőjeként pedig az országos egyház támogatásáról is biztosította az ünneplőket.

Fazekas László, Albertirsa polgármestere az intézménynek a városban betöltött szerepéről, elismertségéről szólt.

A közös ebédet követően *Róka Szabolcs* és *Gulyás Anna* interaktív, *Mátyás királyról* szóló zenés meseje szórakoztatta a kicsiket és a nagyokat. Hatalmas, jóízű kacajok töltöt-

A hálaadó istentiszteleten – a gyermekek evangéliumának ismert mondata alapján – *dr. Fabiny Tamás*, az Északi Egyházkerület püspöke hirdette Isten igéjét. A liturgiai szolgálatban közreműködő *Bárdossy Tibor* nyugalmazott lelkész, valamint *Erdélyi Csaba*, a gyülekezet jelenlegi pásztorja az imádságban a jelenlévők könyörgését vitték Isten elé.

„...vár a mi Istenünk!” Ez a felirat látható egyházunk egyik templomá-

nak homlokzatán, az első szó betűi az idők során lehullottak. És mégis: ebben a formában is értelme és jelentősége van ennek a számunkra mindennapi mondatnak – mutatott rá az igehirdető.

Az istentisztelet után a Mustármag Óvodában az óvodások „szolgálatán” keresztül nyerhettek betekintést az érdeklődők az intézmény életébe. A gyermekek testi-lelki fejlődését segítő munkáról *Fakan Zsuzsanna* óvodavezető számolt be, *Bárdossy Tibor* pedig az intézmény alapításának, felépítésének, elindulásának körülményeit elevenítette fel.

Az utóbbi években történt fejlesztésekről szólva Erdélyi Csaba rámutatott: a Mustármag Óvoda nem egyszerűen Albertirsa elismert óvodája – amelynek kapacitása az elmúlt

ték be a parókia udvarát... A délután folyamán a gyerkőcök az óvoda teraszán kézműves-foglalkozáson vehettek részt, vagy önfeledten játszhattak az udvaron.

Az irsai evangélikusok gyülekezeti napjának vendége volt *Süveges Gergő*, a Magyar Televízió *Híradójának* és *Nap-kele* című műsorának egyik műsorvezetője is. Kereszténységről, közéletéről, családról megfogalmazott gondolatait sajátjuknak érezték az ünneplők, és ezt a személyes beszélgetésekben kifejezésre is juttatták. A népszerű televíziós sokaknak szerzett örömet *Apa-kép-írás* című kötetének dedikálásával is. A záróáhítat igehirdetője *Krámer György* esperes, püspökhelyettes volt.

■ PÁL MARIETTA

Templomfesztivál – toronypályázattal

► Koncertek, kiállítások, magyarózó istentiszteletek, híres hitbeszédnek gazdagították a szeptember 18–22. között megrendezett *öt templom fesztivált* ötnapos programját, amelynek öt vallás egy-egy temploma ad otthont Győr egyik városrészében, Újvárosban.

„Öt nap, öt templom, öt vallás, egy kultúra” a mottója az Európában is egyedülálló ökumenikus fesztiválnak, amelyet az idén negyedik alka-

vasi *András* rockzenésszel. A muzikusok *Heidl György* kompozícióit szólaltatták meg.

Az *Afetti Musicale* régizenei együttes szombaton vendégszerrepelt 17–18. századi szerzők kompozícióival. A kiemelt koncertek sorát hétfőn a svéd *Kraja* együttes hangversenye zárta.

Újdonság volt az idén az úgynevezett magyarózó istentisztelet-sorozat. Ennek keretében minden felekezet tartott egy ünnepi istentiszteletet, amelyen az érdeklődők szakértői magyarázatok segítségével ismerkedhettek meg a katolikus, az evangélikus, a református, a görög kato-

adására. Az ötletpályázatot egyetemisták számára írták ki az evangélikus Öregtemplom – amelynek felépítését annak idején csak torony nélkül engedélyezték – tornyának megtervezésére. A pályázatra – amelyet a Karzat Alapítvány a Széchenyi István Egyetemmel és a Magyarországi Evangélikus Egyház Nyugati (Dunántúli) Egyházkerületének Püspöki Hivatalával együttműködve hirdetett meg – hatvanhét pályamunka érkezett. A zsűri első díját a győri *Jászai Gergely* kapta, aki a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Építézmérnöki Karának

Munkában a toronypályázatot elbíráló zsűri – közepén Ittész János

lommel rendezett meg a Karzat Kulturális Alapítvány – mondta *Borsa Kata* kuratóriumi elnök a Magyar Távirati Irodának.

A fesztivál sztárvendége a klezmerzenét játszó amerikai *Budowitz Trio* volt, amely európai turnéjának végén érkezett Magyarországra, s adott koncertet csütörtök este Győrről. Pénteken a *Sator Quartet* lépett fel *Bognár Szilvia* népdalénekesssel és Lo-

likus és a zsidó vallás liturgiájának sajátosságaival.

Az egyháztörténet nagy prédikátorainak és hitszónokainak – köztük *Bornemisza Péter*, *Pázmány Péter* és *Proklosz* konstantinápolyi pátriárka – híres beszédeit színművészek szólaltatták meg monodrámá jellegű előadásban.

A csütörtöki fesztiválnytön került sor a toronypályázat díjainak át-

hallgatója. A jutalmat a fesztivál nyitó alkalmán, szeptember 17-én, csütörtök este az Öregtemplomban adták át a felajánlók.

Az evangélikus egyház részéről felajánlott díjat – az ötvenezer forint értékű könyvvásárlási utalványt – *Ittész János* elnök-püspök, győri lelkész adta át. A pályaműveket a fesztiválon ki is állították.

► MTI

Döbrentey Ildikó és Levente Péter is a díjazottak között

Az Akadémia dísztermében ötvenhatodik alkalommal adták át szeptember 19-én a Magyar Örökség Díjakat. „Csak kultúrája mentheti meg a nemzetet” – idézte *Klebsberg Kunó* szavait a bírálóbizottság elnöke, *Hámori József* neurobiológus. „A Magyar Örökség Díj átadásának pontosan ez a célja, hogy megmutassuk azt, hogy a magyarságban, a magyar kultúrában milyen fantasztikus értékek vannak, amelyekre nemcsak hogy büszkének kell lennünk, hanem példaként kell a továbbiak szempontjából is felfhasználnunk” – hangsúlyozta.

Magyar Örökség Díjat kapott ezúttal a Csík zenekar, *Bánszky Pál* művészettörténész, *Döbrentey Ildikó* meseíró és *Levente Péter* előadóművész, valamint *Balázs János*, a cigányság festőklasszikusa. Elismerték továbbá *Balassagyarmat* első világháború utáni hősiességét. A felvidéki magyarság megmaradásáért küzdő *Fábrty Zoltán* író és *Gérecz Attila*, az 1956-os forradalom mártír költője posztumusz díjat kapott.

► Forrás: Duna Tv Híradó

Az egyházi kórházak egészségügyi finanszírozási krízissel kapcsolatos közös állásfoglalása

A Budai Irgalmasrendi Kórház Kht., a Magyarországi Református Egyház Bethesda Gyermekórháza, a Mazsihisz Szeretkórház és a Budapesti Szent Ferenc Kórház csatlakozik a Magyar Kórházszövetség és társaságai által megfogalmazott állásfoglaláshoz.

Kórházainkat az elmúlt évek egészségügyi finanszírozási megszorításai válságos helyzetbe sodorták. Intézményeinket ugyanis az egész ágazatot meghaladó mértékben sújtották az ágyzámcsökkentések, a teljesítményvolumen-korlát és egyéb ellátási-imít-meghatározások. Egyúttal az év végi extra társadalombiztosítási kifizetéseket és a bérjellegű kiegészítő juttatásokat sem szakszerűlegesen biztosították, valamint a betegutak szűkítése és az amortizációs (adóízetői alpból történő) finanszírozásunk hiánya az egyházi kórházak esetében az egészségügyi szolgáltatásokat érő országos finanszírozási válsághoz plusz teherként kapcsolódott. Speciális ellátási kultúránk miatt intézményeinket sok olyan beteg keresi meg, akiknek gyógyítása az alacsony egészségügyi normatívák miatt anyagilag ráfizetéses, és ezért más intézetekből nem ritkán kiszorulnak.

Intézményeink mindent megtettek és megtesznek annak érdekében, hogy a hozzánk forduló betegek megkapják a lehető legmagasabb szintű szakmai ellátást, és emellett az emberi, szociális, lelki és spirituális támogatást is. Ezeknek biztosítását az egyházi fenntartók az elmúlt években a közegyházi finanszírozás jelentős csökkentése ellenére saját szűkös bevételeikből lehetőségükhez mérten támogatták, így próbálták meg kompenzálni a hátrányos állami megkülönböztetést.

Az októbertől bevezetni tervezett új kórház-finanszírozási tervek megvalósulása esetén működésünk végérvényesen lehetetlené válik. A tervezett bázisfinanszírozás a korábbi, már kritikusan alacsony havi összeg 71-83%-át jelenti, ami egyes intézeteinkben még a bérek és járulékok kifizetésére sem elegendő. Ugyanakkor munkatársaink az előírt minimális létszámban, jelentős túlmunkát végezve, a közalkalmazottaknál alacsonyabb bérért dolgoznak. Így kérjük egyházaink közösségeit és tagjait, hogy legyenek szolidárisak azzal az akcióval, melyet a szolgáltatói szövetségek állásfoglalásukban megfogalmaztak.

Budapest, 2009. szeptember 17.

■ DR. BENE KRISZTIÁN
főigazgató főorvos (Budai Irgalmasrendi Kórház Kht.)
DR. DEUTSCH ZSUZSA
főigazgató főorvos (Mazsihisz Szeretkórház)
DR. TROMBITÁS ZOLTÁN
főigazgató (Budapesti Szent Ferenc Kórház)
DR. VELKEY GYÖRGY
főigazgató (MRE Bethesda Gyermekórháza)

HIRDETÉS

A *Keresztmetszet* együttes október 3-án 18 órakor koncertet ad a lajoskomáromi evangélikus templomban (Batthyány u. 9.). Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

HIRDETÉS

Missziói felelősséggel az új évezredben – Ünnepi missziói konferencia

Az Evangélikus Külmissziói Egyesület (EKME) ünnepel. Jogelődjének, a Magyarhoni Ágostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesület (MAHEM) megalakulásának századik évfordulójára emlékeznek idén október 9-én.

Egy centenáriumi ünnepségnek – úgy gondolnánk – a múlttól kellene szólnia, felelevenítve a régiek szolgálatát, hálát adva Istennek az elődöktől kapott örökségéért, az egyesület által szervezett jubileumi konferencia azonban a jövőt célozza meg. Jeles külföldi előadók segítségével keresi a választ arra a kérdésre, hogy miképpen érhető el a 21. század modern embere az evangélium üzenetével.

Ez a nem csupán a missziói közösségek számára feladat, hanem minden gyülekezeté és benne minden egyes hívő emberé. Ezért hív és bátorít minden testvért az Evangélikus Külmissziói Egyesület, hogy vegyen részt ünnepi konferenciáján.

Időpontja: október 9., 14.30–18.00. Helyszíne: „Insula Lutherana” (Budapest V., Deák tér 4.).

PROGRAM

- *A 21. század kihívásai. Misszió a globalizált világban* – Peter Weigand igazgató (Neuendettelsau)
- *Kulcsszavak a missziológiában. Fókuszban: Európa* – Nagy Dorottya lelkész (Göttingen)
- *Szeretet – hit – remény. Az egyház szerepe a világ transzformációjában* – Heikki Hilvo Ázsia-koordinátor (Helsinki)
- *Partnerekként Isten missziójában* – Emmanuel Kileo missziói lelkész (Tanzánia)

Az előadásokat tolmácsoljuk.

A konferenciát követően 18 órakor a „...minden népet” – Százéves a magyarországi evangélikus külmisszió című kiállítás megnyitója lesz az Evangélikus Országos Múzeumban. Köszöntőt mond *dr. Harnati Béla László*, a múzeum igazgatója és *Zalán Péter*, az EKME világi elnöke. A kiállítást *Gáncs Péter*, a Magyarországi Evangélikus Egyház misszióért felelős püspöke nyitja meg. Énekcsóval közreműködik *Jázmin*.

HIRDETÉS

Hívás az országos evangélizációra

Szeretettel hívjuk és várjuk testvéreinket és minden érdeklődőt az országos evangélizációra október 10-én a Deák téri evangélikus templomban. Imádkozunk azért, hogy korszakváltó időnkben kapjunk ígét, útmutatást „felülről” ezen a napon is! A megszokott bibliakörök helyett idén hét helyszínen lesz szabadon választható program. Gazdagítják napunkat az Evangélikus Külmissziói Egyesület jogelődjének (MAHEM) századik születésnapja alkalmából meghívott vendégek előadásai, tanúságtételei.

Szeverényi János

„AMI LEHETETLEN AZ EMBEREKNEK, AZ ISTENNEK LEHETSÉGES.” (Lk 18,27)

09:45 Énekés
10:00 Köszöntő: Gáncs Péter
Evangélizáció
AMI LEHETETLEN ÉS LEHETSÉGES AZ EMBEREKNEK – Zászkaliczky Pál
AMI LEHETETLEN ÉS LEHETSÉGES AZ ISTENNEK – Szeverényi János

11:15 Szekciók, kerekasztal-beszélgetések
MINDIG VELEM, ÚRAM – Csákány Marianna énekes, Kárpátalja (templom)
VISKY ANDRÁS; JÚLIA (monodráma) – előadó: Dér Denisa (a gimnázium diszterme)
MIT TANÍT LUTHER AZ EVANGÉLIUMRÓL? – Dr. Fabiny Tibor teológus (gyülekezeti terem)
MI LESZ VELED, CSALÁD? – Sallai János családterapeuta (alagsori tornaterem)
HOGYAN FORMÁLÓDTAM MISSIONÁRIUSSÁ? – Heikki Hilvo, Finn Missziói Társaság (tornaterem)
HOGYAN VONJUK BE A GYÜLEKEZETEKET A MISSZIÓBA? – Paul-Gerhard és Helga Winterhof, Hessen-Nassau (12-es tanterem)
KIÁLLÍTÁS A KÜLMISSZIÓRÓL az Evangélikus Országos Múzeumban – tárlatvezető: Zalán Péter

12:30 Ebédszünnet (az Országos Egyház szerény vendéglátást biztosít)
14:00 Tanúságtétel
Peter Weigand bajor missziói igazgató, Mission EineWelt
Emmanuel Kileo tanzániai missziói lelkész és mások

15:00 Evangélizáció (úrvacsorával)
„...az ajtó előtt állok...” (Jel 3,20) – B. Pintér Márta
15:45 Zárszó

Az alkalomra mindenkit szeretettel vár a Magyarországi Evangélikus Egyház.

Isten iránti hálával értesítjük, hogy az Óságyi Evangélikus Egyházközség megválasztott lelkészét, *Eszlényi Ákost* október 4-én, vasárnap 15.30-kor iktatja hivatalába *Szabó András*, a Nógrádi Egyházmegye esperese. Igét hirdet *dr. Fabiny Tamás*, az Északi Egyházkerület püspöke. Szeretettel hívjuk az ünnepi istentiszteletre és az azt követő fogadásra.
Az egyházközség presbitériuma

HIRDETÉS

Meghívó

Kétnapos őszi konferenciát rendez az Evangélikus Kórházi Lelkigondozói Szolgálat október 2–3-án, péntek délutántól szombat délutánig a leányfalui Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Móricz Zsigmond u. 141.).

Az előadások témái: *A halál és a gyász kihívásai a 21. században; Életről és halálról a költészet nyelvén; Ha a gyermekek gyászolnak...; Veszteségeink – hozzáállásaink; A halál és az a másik világ... – a logoterápia szerint.*

Érdeklődni és jelentkezni Honti Irénnél lehet a 20/824-5629-es telefonszámon, illetve a hirene@citromail.hu e-mail címen.

HIRDETÉS

A kelenföldi evangélikus gyülekezet október 3-án, szombaton 16.30-kor tartja tanácstermében (1114 Budapest, Bocskai út 10.) őszi szeretetvendégségét. Vendégünk lesz *D. Keveházi László* nyugalmazott esperes, egyháztörténész, aki *A Jó Pásztor szolgálatában – 100 éve született Szehtlo Gábor* címmel tart megemlékező előadást. Minden kedves érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk!

HIRDETÉS

A Keresztyn Értelmiségi Fórum legközelebbi alkalmán, szeptember 28-án, hétfőn 18.30-kor a budahegyvidéki evangélikus templomban (Budapest XII., Kékgolyó u. 17.) *dr. Naszlady Attila* c. egyetemi tanár *A posztmodern, mint a globalizáció eszméje* címmel tart előadást és fórumbeszélgetést. Az alkalomra minden érdeklődőt szeretettel várunk!

HIRDETÉS

Felvételi hirdetés

A Deák Téri Evangélikus Gimnázium felvételt hirdet nyolcosztályos és négyosztályos tagozatára a 2010/2011-es tanévre, olyan, jelenleg 4., illetve 8. osztályos keresztyén – elsősorban evangélikus – tanulók számára, akiknek mind a magatartásuk, mind a tanulmányi eredményük jó. Kollégiumi elhelyezést tudunk biztosítani.

Felhívjuk a jelentkezők figyelmét, hogy gimnáziumunk csatlakozott az egységes (központi) felvételi rendszerhez. Minden hozzánk jelentkező tanulónak jelentkeznie kell a központi, általános tantervű írásbeli felvételi vizsgára 2009. december 11-ig.

A központi írásbeli felvételi vizsgára előkészítő tanfolyamot indítunk 2009. október 7-től szerda délutánonként.

A jelentkezéssel kapcsolatos információkért keressék fel az iskola honlapját (www.deg.sulinet.hu) vagy a felvételi eljárásért felelős igazgatóhelyettest, *Urbán Ágnest*.

HIRDETÉS

„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme” (Péld 9,10)

Meghívó

Az egyházi oktatási és nevelési intézmények újraindításának 20. évfordulója, valamint a Luther Otthon alapításának 100. évfordulója alkalmából a Magyarországi Evangélikus Egyház október 4-én 16 órakor a fásori evangélikus gyülekezet templomában háláadó istentiszteletet tart, melyre sok szeretettel meghívja Önt.

A háláadó istentiszteleten *Gáncs Péter* püspök végez szószéki szolgálatot, a liturgiában részt vesznek evangélikus iskoláink iskolalelkészei és énekkarai.

A húszéves évforduló kapcsán *dr. Frenkl Róbert* korábbi országos felügyelő visszaemlékezését, a Luther Otthonról *Barthel-Rúzsa Zsolt* igazgató ünnepi beszédét hallhatják kedves vendégeink.

Az istentisztelet után a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnáziumban szeretetvendégségre várjuk vendégeinket!
Erős vár a mi Istenünk!

HIRDETÉS

Meghívó

Teremtésünnepi estek lesznek a Budapest-Fasori Evangélikus Egyházközség gyülekezeti termében (1071 Budapest, Damjanich u. 28/b fszt. 1.).

A szeptember 29-én, kedden 18 órakor kezdődő *Csillagoknak alkotója* című est témája: *Égitestek, evangélikus csillagászok és csillagászati motívumok*. Előadó: *Rezsabek Nándor* csillagászati ismeretterjesztő, az *Evangélikus Élet* rendszeres szerzője.

Szeptember 30-án, szerdán 18 órakor *Teremtett társteremtő. Teremtő mozzanat a kortárs zenében* címmel beszélgetés lesz *Gémesi Géza* zeneszerző-karmesterrel. Elhangzik: *Serei Zsolt: L'ombre sur les structures pliées (Hommage à Pierre Boulez)*. Közreműködik *Klenyán Csaba, Rozmán Lajos* (klarinét), valamint a *Rondino kamaragyüttes*, vezényel *Gémesi Géza*.

Mindkét esten áhítatot tart *Aradi György* lelkész. Szeretettel hívunk minden érdeklődőt! További információ: fasor.lutheran.hu, ararat.lutheran.hu.

Az iskolai öltözködés alapvető szabályai

▶ A tanév első óráján szinte minden iskolában kitérnek az iskolai öltözködés alapvető szabályaira: mekkora legyen a lányok szoknyájának a hossza, milyen mély lehet egy dekoltázs, milyen ruhadarabok, cipők, ékszerek elfogadhatóak iskolai viseletre. A tanárok válasza véleményem szerint a legtöbb helyen megegyezik: fő a kényelem és a visszafogottság.

ti, ha megdicsérik az új pólóját? Amennyiben egyenruhát kellene hordani, az új ruhák a szekrény mélyén maradnának.

Ír diákok iskolai egyenruhájában

Bővebben kifejtve tehát cipőnek semmiképpen se válasszunk magas sarkút, a felsőnk lehetőleg ne legyen túlzottan kivágott, a szoknya pedig maximum öt-tíz centiméterrel érjen a térdünk fölé. Megkérdeztem pár diáklányt, mi a véleményük az előbbi szabályokról.

A „Mit tartasz elfogadhatónak iskolai viseletként?” kérdésre a következő válaszokat kaptam: a ruhák ne legyenek túl kihívóak, mindenképpen olyan ruhadarabot válasszunk, amelyben kényelmesen érezzük magunkat. Ne vegyünk fel túl kivágott felsőket, a szoknyánk se legyen túl rövid, hiszen ezekben még mi is feszgenénk.

„Szükséges-e egyenruha viselete?” – volt a következő kérdésem. Erre a válasz egybehangzó nem volt. A megkérdezettek szerint felesleges lenne mindennap egyenruhában járniuk a diákoknak, hiszen valljuk be: melyik diák nem szere-

„Mi a véleményed a különböző stílusokról, például emo, rocker?” – hangzott a harmadik kérdés. „Semmi bajom nincsen velük, elfogadom, hogy így öltözködjek, mert nekik így tetszik. Persze nem árt, ha az iskolába nem vörös »kakastaréjja« jönnek, de ezen kívül szerintem nyugodtan megmaradhatnak a maguk stílusánál.”

A válaszokból kiderül, hogy a diákok nagy része megfelel a tanárok elvárásainak, és nem közösitné ki a más stílusba tartozó diáktársait sem. Persze akadnak kivételek.

Röviden összefoglalva tehát a merészebb ruhadarabok megmaradnak az iskolán kívüli szórakozáshoz, míg tanítási időben fő a kényelem.

■ KRIEZZ DÓRA

Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium – 9/a

Mindketten tévedtünk...

SZÓSZÓRÓ

Rovatgazda: Balog Eszter

▶ Utazom az autóban, pontosabban én vezetek – faluból kisvárosba. Hátral két apró gyermekem szendereg. Miattuk sem haladok túl gyorsan, és azért sem, mert csak pár hónapja vezetek intenzíven. Épphogy beérek a városba, a következő pillanatban leelőznek. Majd rám dudálnak, nem is egyszer. Gyorsan odapillantok: a másik autóból meglehetősen furám néz rám egy idősebb férfiac. A következő másodpercben azonban gyorsan behúzó, és továbbhajt előttem.

„Mi a baj? Mit csinálok rosszul?” – töröm a fejem. Igaz, már sokszor előfordult, hogy rám dudálva előztek meg, mivel lassabban mentem, mint a száguldozó nagy átlag. Most azonban a sebességgel semmi gondom nem volt. Hát akkor mi lehetett a baj? Mindent végiggondolok, de egyszerűen nem tudok rájönni, miért kaptam ezt a sok tüllkölést. Megint csak egy agresszív alak – ide lyukadok ki végül –, akiket ki nem állhatok!

Leparkolok, irány a gyógyszerész, hiszen eredetileg is oda indultunk. A bejáratnál hirtelen szembetalálkozom egy férfival, aki megszólít:

– Jaj, asszonyom, most ismerem meg magát. („Igen? – gondolom magamban –, hát ez jó! Mert nekem fogalmam sincs, ki lehet maga!”) Kérem, ne haragudjon, hogy megijesztettem a dudával. („Ja, most már tudom! Az az erőszakos sofőr, akivel az imént találkoztam! Vajon mit akarhat tőlem?”) Tudja, azt hittem, hogy a Margitka az. Mert neki is pontosan ugyanilyen autója van.

Ezért dudáltam annyit, azt akartam, vegyen észre. De aztán láttam, hogy nem a Margitka az. („Hát nem, én valóban nem a Margitka vagyok...”) Láttam, hogy megjéjdt („Hajjaj, de még hogy!”), kérem, ne haragudjon. Igazán sajnálom.

– Semmi baj nem történt! Tudja, én meg azt hittem, megint jön egy dögös sofőr, aki lenyomja és leszorítja a kezdőket, no meg a kisgyerekekkel lassan dőcögöket. Mert én nem merek az aprókkal gyorsan menni... És gyakorlatom sincs még sok... – Kérem, bocsásson meg!

– Persze, nem történt semmi. Csak talán annyi, hogy mindketten tévedtünk. De hát ez gyakran megesik... Aztán elköszönve egymástól mosolygva folytattuk utunkat.

Nem ment ki a fejből egész nap ez a kis történet. Mert jólesett a férfi bocsánatkérése. Eszembe jutott közben egy bibliai idézet is: „...legyetek egymás iránt jóindulatúak, könyörületesek, és bocsássatok meg egymásnak, amint Isten is megbocsátott nektek Krisztusban.” (Ef 4,32; a Szent István Társulat fordítása)

Bocsánatot kéni – és megbocsátani. Igen, ezek napi feladataink. Egészen kicsi, hétköznapi dolgainkban is. Hogy aztán mindig mosolyogva mehessünk tovább az utunkon...

■ BALOG ESZTER

Eltérő talentumok – egyazon célért

▶ A Társadalmi megújulás operatív program (TÁMOP) 3.1.4 pályázati projekt nyitó keretében tartották tájékoztatót szeptember 16-án a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumban. A két részből álló előadás-sorozat első felvonásában a programban részt vevő diákokhoz és szüleikhez szólt Valló Péter folyamat-szaktanácsadó, a második részben pedig a gimnáziumban tanító pedagógusok kaptak tájékoztatást.

A szaktanácsadó kiemelte, hogy a korábbi Humán erőforrás-fejlesztési operatív program (HEFOP) keretében elnyert pályázat kapcsán a gimnáziumban már bevezetett kompetenciaalapú oktatás jó kiindulási pont a TÁMOP-projekt megvalósításához. Ennek elsődleges célja a közoktatási rendszer hatékonyságának javítása, újszerű megoldások és együttműködés kialakítása. Az oktatási programok, az új tanulási és oktatásszervezési eljárások bevezetése mellett kiemelt feladat a digitális írásbeliség elterjesztése, az esélyegyenlőség javítása.

A gyakorló pedagógusként dolgozó szaktanácsadó hangsúlyozta: fontos, hogy a diákok jól érezzék magukat az iskolában, és hogy az új módszerekben mindenki megtalálja magának azt a kis pluszt, amely ezt lehetővé teszi.

A szakmai program bemutatása után Haizer Tiborné, a projekt iskolai vezetője elmondta, hogy bizonyos

új elemként jelentkező feladatok már az évkezdettel megvalósultak, így beindult a tömbösített oktatás és a már korábban használt kompetenciaalapú óraszervezés, amelybe közel kétszáz tanuló kapcsolódhatott be.

A tanórák egészét vagy részét érintő programok mellett az idén beindul az úgynevezett „C” programcsomag adaptálása is a mozgókép-kultúra és a matematika szakterületeken, amelyek délután, szakköri keretben működnek majd. Emellett megjelenik a szociális életvitel programcsomag 5. és 9. évfolyamon.

kek és a kompetenciaalapú oktatás témáját fejtegető gondolatai zárták.

Pál apostol korinthusiakhoz címzett első levelét idézte (1Kor 12,4–26), mely szerint az emberek a lelki ajándékok és a különféle talentumok tekintetében eltérnek egymástól, ahogyan az emberi testet is különböző szervek alkotják. Mégis, ahogyan a különböző szervek együttes, összehangolt munkája szükséges ahhoz, hogy egy test működni tudjon, úgy a más-más képességekkel megajándékozott emberek együttes munkája kell ahhoz is, hogy közöttük ne a

A SZERZŐ FELVÉTELE

A pedagógusokra az év során még sok munka vár, hiszen az új projekt új továbbképzéseket is kíván. Ezek egyik része a programba bevont tizennégy kollégát várja majd, másik része azonban a teljes tantestületet érinti.

A szakmai napot Tóth Katalin iskolalelkésznek, a keresztyén érté-

nivelláló, lehúzó, káoszba tartó erő működjenek, hanem azok, melyek előre visznek, kiteljesítenek, és harmóniára, sikerre, öröme tőrnék. Ez a valódi lényege a kompetenciaalapú oktatás céljának és az ahhoz elvezető, differenciált utaknak is.

■ KECSKEMÉTI ZSUZSA

Nyíregyházi Kossuth-pörkölt

Szabadtéren készíthető hagyományos és reformételek versenyeztek szombaton a Kossuth család napon. Idén is kellemes szabadtéri vigassággal ünnepelték a diákok, a szülők és a tanárok a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumban a névadó születésnapját.

Ebben az évben a rendezvény fő témája az egészségnevelés volt, így az ingyenes szűrővizsgálatok és általános állapotfelmérés mellett a résztvevők tanácsokat kaphattak fizikai és mentális egészségük megőrzéséhez. A szórakozásról a diákok és tanárok sport-, tánc- és énekprodukciói mellett egy fiatal előadó, SP gondoskodott.

A zsűri végül a hagyományos ételek mellett tette le voksát, a legfino-

mabbnak a 8–9. osztály csülökpörköltjét találta. Az ünnepélyes eredményhirdetésen a nap nyertesei mel-

lett a diák-önkormányzati elnökválasztás eredményét is kihirdették. ■ K. Zs.

FOTO: KISS ZSOLT

FOTO: KECSKEMÉTI ZSUZSA

Az EPOT „kulisszatitkaiból”

Mint minden rendezvénynek, az evangélikus presbiterek szeptember 12-én lezajlott országos találkozó-jának (EPOT) is az egyik kulcsfontosságú eleme volt a technikai-gyakorlati lebonyolítás. Győri Gábor, a Pesti Egyházmegye esperese, a pest-

jelzésekről. Miután a XVIII. kerületi rendőrkapitányságtól beszerezték a szükséges engedélyt, családjával és egy presbitertársával, Cselovszki Jenővel, az előzetesen elkészített – az EPOT logójával és piros nyíllal ellátott, A3-as méretű – táblákkal két

az előkészítésből és a lebonyolításból – de nem is akart kimaradni, hiszen sok minden az otthonukban, szinte

nak az elkészítését, amelyek a találkozó során többféle funkciót is betöltöttek: egyrészt a budai Sarepta sze-

kántora. Őt kérték meg a szervezők a találkozó színpadi virágdekorációjának elkészítésére. „Bár nem tanultam a virágkötészetet, mindig szívesen segíték az otthoni oltárdíszítésben is; a mi templomunkban ennek állandó gazdája van, nem a gyülekezeti tagok beosztásán alapul. Az EPOT szervezőinek felkérését nagy megtiszteltetésnek érzem, és bevaló, kicsit izgulva, de nagy örömmel vállaltam el” – áruja el a csömöri presbiter.

A találkozó két pódiumbeszélgetéséhez érkezett írásbeli hozzászólásokat Bogdányi Gábor, egyházunk internet-munkacsoportjának vezetője fogadta. A csarnok falán, a kivétítőn olvasható volt az a mobilszám, amelyre a résztvevők anonim módon elküldhették kérdéseiket. (Az összesen százhusz sms-t lapunk múlt heti számának 13. oldalán közöltük, és a kérdéseket lapunknak ezen az oldalán tervezzük feldolgozni. – A szerk.)

„A beérkezett üzenetek – a délelőtti kilencven és a délutáni harminc – elektronikusan beolvastva megjelentek a számítógépen, majd folyamatosan kinyomtatva rendszeres

FOTO: BODA ZSUZSA

Készülnek a virágdíszek

FOTO: MÉSZÁROS GÁBOR

A regisztráció pillanatai

a „konyhaasztalnál” készült. A találkozó a regisztráció felelőseként része volt annak a lelkes csapatnak, amelynek tagjaira talán az egyik legnagyobb feladat hárult: minél gyorsabban és gördülékenyebben lebonyolítani az ezerötszáz résztvevő bejelentkezését. „Jó ötletnek bizonyult a kerületenkénti regisztráció – állapítja meg –, mert így már eleve tudta mindenki, melyik sátornál kap-

retetothonnak szánt adományok perselyeként, másrészt kérdések összegyűjtésére szolgáltak, ezenkívül a Luther Kiadó standjánál elhelyezett sárga dobozba az *Evangélikus Élet* előfizetői szelvényeit lehetett beadni.

szentlőrinci és a pezsztentimrei gyülekezet egyik lelkésze, a találkozó házigazdája értelemszerűen saját közösségeiben keresett önkéntes segítők.

Hatvanan iratkoztak fel a munkára jelentkezők listájára kortól, foglalkozástól és egyházi tisztségeiktől függetlenül. Áldozatkész munkájuk eredményeképpen a találkozó reggelén jól látható útjelző táblák mutatták az irányt a Sportkastélyig. A regisztrációs sátrak „személyzete” kedvesen fogadta a közelről és távolról érkezőket. Minden résztvevő kézhez kapott egy mappát, benne a háttéranyagokkal. Hogy az összesen ezerötszáz mappa tartalma összeállt, az ugyancsak az önkéntes segítők munkáját dicséri, miként az is, hogy a több száz szék helyére került a csarnok földszintjén, ebédidőben pedig az étkezősátorban százhusz asztal- és padgarnitúra várta az addigra már igencsak megéhezett se- reget. A felismerhetőség okán narancssárga pólót viselő segítők mindenhol jelen voltak, készen állva arra, hogy szükség esetén segítsenek a hozzájuk fordulóknak.

Mindannyiukat nem tudjuk megszólaltatni, hogy a „kulisszatitkokról” és tapasztalataikról kérdezzük őket, de néhányukat azért utolértük.

Viczián István presbiter volt – többedmagával – a felelős az útvonal-

csapatban autóba ültek, és kihelyezték az irányjelzéseket a megfelelő utakra. „A nullás útról három irányból lehetett megközelíteni a csarnokot. Ezek mentén igyekeztünk a táblákat jól látható helyekre – villanyoszlopokra, fákra – kitenni a találkozót

FOTO: BODA ZSUZSA

A vetítőképernyő felszerelése

megelőző este. Körülbelül négy órát vett igénybe, míg a közel ötvenkilométernyi szakaszt végigjártuk” – árulta el Viczián István.

Győri Katalin Dorottya a házigazda-főszervező Győri Gábor lányaként nem is igen vonhatta volna ki magát

ja meg a dossziéját és a színekkel megjelölt névkártyáját.”

Schukkert Katalin másodfelügyelő és a gyülekezet számvevő bizottságának elnöke többek között egy igen jól „körülhatárolható” feladatot vállalt magára: azoknak a dobozok-

FOTO: BODA ZSUZSA

Az étkezősátor előkészítése

„Először szervezett a gyülekezetünk országos rendezvényt, és nagy örömet jelentett számunkra a feladat. Sok szempontból tanulságos is volt, hiszen még sosem kellett például négyezer-hétszáz poharat beszerezniem” – meséli a másodfelügyelő asszony.

Tenczer Györgyné nem a lőrinci, hanem a csömöri gyülekezet presbiter-e és – már confirmációja óta –

időközönként kézhez kapta őket a színpadon Lengyel Anna, a pódiumbeszélgetések vezetője – avat be a részletekbe az informatikus szakember. „Fontos, hogy miután az üzenetek szövegét rögzítettem a számítógépen, minden sms-t töröltem, így adatvédelmi szempontból sem merülhet fel aggály, hiszen nincsenek meg a küldő telefonszámok.”

■ BODA ZSUZSA

FOTO: KENDEH K. PÉTER

